

compliment de la normativa d'ordenació i disciplina a què aquelles estiguen obligades.

A fi que el Banc d'Espanya pugui obtenir les dites informacions, o confirmar la seua veracitat, les entitats i persones mencionades queden obligades a posar a disposició del Banc els llibres, registres i documents que considere necessaris, inclosos els programes informàtics, fitxers i bases de dades, siga quin siga el seu suport físic o virtual.»

Disposició final tercera. *Caràcter bàsic.*

La present llei té el caràcter de legislació bàsica, de conformitat amb el que disposen les regles 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament, execució i compliment del que preveu esta llei.

Disposició final quinta. *Incorporació de Dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2006/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici (refosa).

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor el dia 1 de gener de 2008.

El que disposa l'apartat 2 de l'article deu bis de la Llei 13/1985, en la redacció donada per l'apartat cinc de l'article únic de la present llei, entrarà en vigor el mateix dia de la publicació d'esta llei en el «Boletín Oficial del Estado» i podrà aplicar-se respecte de les sol·licituds mencionades en la lletra c) del dit apartat que haja rebut el Banc d'Espanya en una data anterior a l'entrada en vigor de l'esmentada disposició.

El que disposa la disposició transitòria segona produirà efectes a partir de l'endemà de la publicació d'esta llei en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 16 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19814 LLEI 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic. («BOE» 276, de 17-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La informació generada des de les instàncies públiques, amb la potencialitat que li atorga el desenrotllament de la societat de la informació, posseïx un gran interès per a les empreses a l'hora d'operar en els seus àmbits d'actuació, contribuir al creixement econòmic i la creació d'ocupació, i per als ciutadans com a element de transparència i guia per a la participació democràtica. Recollint ambdós aspiracions, la Directiva 2003/98/CE, de 17 de novembre de 2003, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a la reutilització de la informació del sector públic, es va adoptar amb la finalitat d'explotar el potencial d'informació del sector públic i superar les barreres d'un mercat europeu fragmentat establint uns criteris homogenis, assentats en condicions equitatives, proporcionades i no discriminatòries per al tractament de la informació susceptible de ser reutilitzada per persones físiques o jurídiques.

Les diferents administracions i organismes del sector públic arrepleguen, produïxen, reproduïxen i difonen documents per a dur a terme la missió de servei públic que tenen encomanada. Com expressa la Directiva 2003/98/CE, la utilització dels dits documents per altres motius, ja siga amb fins comercials o no comercials, constitueix una reutilització. D'una banda, es persegueix harmonitzar l'explotació de la informació en el sector públic, en especial la informació en suport digital recopilada pels seus distints organismes relativa a nombrosos àmbits d'interès com la informació social, econòmica, jurídica, geogràfica, meteorològica, turística, sobre empreses, patents i educació, etc., a fi de facilitar la creació de productes i serveis d'informació basats en documents del sector públic, i reforçar l'eficàcia de l'ús transfronterer d'estos documents per part dels ciutadans i de les empreses privades perquè oferisquen productes i serveis d'informació de valor afegit. D'altra banda, la publicitat de tots els documents de lliure disposició que es troben en poder del sector públic referents no sols als procediments polítics, sinó també als judicials, econòmics i administratius, és un instrument essencial per al desenrotllament del dret al coneixement, que constitueix un principi bàsic de la democràcia.

Estos objectius són els que persegueix la present llei, que per mitjà de la incorporació al nostre ordenament jurídic de la Directiva 2003/98/CE i prenent com a punt de partida el divers tractament que les administracions i organismes del sector públic han atorgat a l'explotació de la informació, disposa un marc general mínim per a les condicions de reutilització dels documents del sector públic que aculla les diferents modalitats que es poden adoptar i que dimanen de l'heterogeneïtat de la mateixa informació. En conseqüència, es preveu que siguin les administracions i organismes del sector públic els qui decidisquen autoritzar o no la reutilització dels documents o categories de documents conservats per ells amb fins comercials o no comercials. Així mateix, es pretén promoure la posada a disposició dels documents per mitjans electrònics, de manera que es propicie el desenrotllament de la societat de la informació.

La llei posseïx uns contorns específics que la delimiten del règim general d'accés previst en l'article 105 b) de la Constitució Espanyola i en el seu desplegament legislatiu, en essència representat per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. En este sentit, és necessari precisar que no es modifica el règim d'accés als documents administratius consagrat en el nostre ordenament jurídic, sinó que s'aporta un valor afegit al dret d'accés, establint el marc de regulació bàsic per a l'explotació de la informació que es troba en poder del sector públic, en un marc de lliure competència, regulant les condicions mínimes a què ha d'acollir-se un segon

nivell de tractament de la informació que es genera des de les instàncies públiques.

En el títol I de la llei es preveu l'àmbit subjectiu d'aplicació, que s'estén a les administracions i organismes del sector públic en el sentit definit en l'article 2, d'acord amb la delimitació realitzada en la normativa de contractació del sector públic. Des de la perspectiva de la seua aplicació objectiva, la llei estableix una definició genèrica del terme document, d'acord amb l'evolució de la societat de la informació i que engloba totes les formes de representació d'actes, fets o informació, i qualsevol recopilació d'estos, independentment del suport (escrit en paper, emmagatzemat en forma electrònica o com a gravació sonora, visual o audiovisual) conservats per les administracions i organismes del sector públic, i inclou una delimitació negativa de l'àmbit d'aplicació, enumerant aquells documents o categories de documents que no es troben afectats per aquella, atenent diversos criteris. En este punt, cal precisar que la llei no s'aplica als documents sotmesos a drets de propietat intel·lectual o industrial (com les patents, els dissenys i les marques registrades), especialment per part de tercers. A l'efecte d'esta llei, es consideren drets de propietat intel·lectual els drets d'autor i drets afins, incloent-hi les formes de protecció «sui generis». En este sentit, la llei tampoc no afecta l'existència de drets de propietat intel·lectual de les administracions i organismes del sector públic, ni restringeix de cap manera l'exercici d'eixos drets fora dels límits establits en el seu articulat. Les obligacions imposades per esta llei només han d'aplicar-se en la mesura que siguin compatibles amb les disposicions dels acords internacionals sobre protecció dels drets de propietat intel·lectual, en particular el Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques (Conveni de Berna) i l'Acord sobre Aspectes dels Drets de Propietat Intel·lectual relacionats amb el Comerç (Acord ADPIC). No obstant això, les instàncies públiques han d'exercir els seus drets d'autor d'una manera que facilite la reutilització.

El títol II preveu els aspectes bàsics del règim jurídic de la reutilització, indicant que les administracions i organismes del sector públic podran optar per permetre la reutilització sense condicions concretes o per mitjà de l'expedició d'una llicència que impose al seu titular una sèrie de condicions de reutilització que, en tot cas, hauran de ser clares, justes i transparents, no discriminatòries per a categories comparables de reutilització, i tindre en compte el principi de lliure competència i de servici públic.

Per a això, l'ús de llicències-tipus que puguen estar disponibles per mitjans electrònics es revela com un element clau en este sentit. D'altra banda, es preveu que les distintes administracions i organismes difonguen quina documentació és susceptible de ser reutilitzada per mitjà de la creació de llistes i índexs accessibles en línia dels documents disponibles, amb l'objecte de fomentar i facilitar les sol·licituds de reutilització. Per a incrementar les possibilitats de reutilització, les administracions i organismes del sector públic han de procurar oferir els documents per mitjans electrònics en els formats o llengües preexistents.

El règim de reutilització garanteix el respecte ple dels principis que consagren la protecció de dades personals, en els termes establits en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal i la seua normativa de desplegament.

D'altra banda, les administracions i organismes del sector públic han d'adequar-se a les normes de competència, evitant acords exclusius. No obstant això, la llei preveu una excepció a este principi quan, amb vista a la prestació d'un servici d'interés econòmic general, pugua resultar necessari concedir un dret exclusiu a la reutilització de determinats documents del sector públic.

Així mateix, la llei preveu els principis aplicables per a aquells supòsits en què les administracions i organismes exigitsquen contraprestacions econòmiques per facilitar la reutilització de documents amb fins comercials, la quantia de les quals haurà de ser raonable i orientada al cost, sense que els ingressos obtinguts superen els costos totals de recollida, producció, reproducció i difusió dels documents.

En el títol II es concreten alguns aspectes de la reutilització de la informació, preveient les possibles condicions a les quals s'ha de sotmetre la reutilització, que podrien anar referides a qüestions com l'ús correcte dels documents, la garantia que els documents no seran modificats i la indicació de la font. Així mateix, s'indica el contingut mínim que han d'acollir les llicències.

En el títol III, la llei estableix el procediment per a poder arbitrar les sol·licituds de reutilització, en el qual tenen una especial rellevància els terminis de resolució, aspecte essencial per al contingut dinàmic de la informació, el valor econòmic de la qual depén de la seua posada a disposició immediata i d'una actualització regular. Així mateix, es garanteix que en les resolucions que s'adopten s'indiquen les vies de recurs de què disposen els sol·licitants per a impugnar les decisions que els afecten.

Finalment, s'estableix per a l'Administració general de l'Estat un règim sancionador referit al mal ús que es conferisca a la informació la reutilització de la qual ha sigut autoritzada.

La present llei té caràcter de legislació bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució. Se n'exceptua l'article 11 i els apartats 1 (paràgrafs segon i tercer), 3 i 8 de l'article 10.

En l'elaboració de la llei s'ha demanat l'informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

La present llei té com a objecte la regulació bàsica del règim jurídic aplicable a la reutilització dels documents elaborats o custodiats per les administracions i organismes del sector públic.

L'aplicació d'esta llei es farà sense perjudici del règim aplicable al dret d'accés als documents i a les especialitats previstes en la seua normativa reguladora.

Article 2. *Àmbit subjectiu d'aplicació.*

Es consideren administracions i organismes del sector públic a l'efecte d'esta llei:

a) L'Administració general de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració local.

b) Les entitats gestores i els servicis comuns de la Seguretat Social.

c) Els organismes autònoms, les agències estatals i qualssevol entitats de dret públic que, amb independència funcional o amb una especial autonomia reconeguda per la llei, tinguen atribuïdes funcions de regulació o control de caràcter extern sobre un determinat sector o activitat.

d) Les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, vinculades o dependents de qualsevol de les administracions públiques:

1r. Que hagen sigut creades per a satisfer específicament necessitats d'interés general que no tinguen caràcter industrial o mercantil.

2n. Que es tracte d'entitats l'activitat de les quals estiga majoritàriament finançada per les administracions públiques o altres entitats de dret públic, o bé la gestió de les quals es trobe sotmesa a un control per part d'estes últimes, o els òrgans d'administració, de direcció o de vigilància de les quals estiguen compostos per membres més de la mitat dels quals siguen nomenats per les administracions públiques i altres entitats de dret públic.

e) Els consorcis dotats de personalitat jurídica pròpia als quals es referixen l'article 6, apartat 5, de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i la legislació de règim local.

f) Les fundacions del sector públic previstes en la legislació en matèria de fundacions.

g) Les associacions constituïdes per les administracions, organismes i entitats mencionats en les lletres anteriors.

Article 3. Àmbit objectiu d'aplicació.

1. Es considera reutilització l'ús de documents que es troben en poder de les administracions i organismes del sector públic per persones físiques o jurídiques, amb fins comercials o no comercials, sempre que el dit ús no constituïska una activitat administrativa pública. Queda exclòs d'este concepte l'intercanvi de documents entre administracions i organismes del sector públic en l'exercici de les funcions públiques que tinguen atribuïdes.

2. La present llei s'aplicarà als documents elaborats o custodiats per les administracions i organismes del sector públic la reutilització dels quals siga autoritzada per estos.

Es considera document tota informació siga quin siga el seu suport material o electrònic així com la seua forma d'expressió gràfica, sonora o en imatge utilitzada. A este efecte, no es consideraran documents els programes informàtics que estiguen protegits per la legislació específica aplicable a estos.

3. La present llei no serà aplicable als següents documents que es troben en les administracions i organismes del sector públic previstos en l'article 2:

a) Els documents sobre els quals hi haja prohibicions o limitacions en el dret d'accés en virtut del que preveu l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i les altres normes que regulen el dret d'accés o la publicitat registral amb caràcter específic.

b) Els documents que afecten la defensa nacional, la seguretat de l'Estat, la protecció de la seguretat pública, així com els sotmesos al secret estadístic i a la confidencialitat comercial i, en general, els documents relacionats amb actuacions sotmeses per una norma al deure de reserva, secret o confidencialitat.

c) Els documents per a l'accés dels quals es requereixca ser titular d'un dret o interès legítim.

d) Els documents que es troben en les administracions i organismes del sector públic per a finalitats alienes a les funcions de servici públic que tinguen atribuïdes, definides d'acord amb la normativa vigent.

e) Els documents sobre els quals hi haja drets de propietat intel·lectual o industrial per part de tercers. No obstant això, la present llei no afecta l'existència de drets de propietat intel·lectual de les administracions i organismes del sector públic ni la seua possessió per estos, ni restringix l'exercici d'eixos drets fora dels límits establits per la present llei. L'exercici dels drets de propietat intel·lectual de les administracions i organismes del sector públic haurà de realitzar-se de manera que es facilite la reutilització d'aquells.

f) Els documents conservats per les entitats que gestionen els servicis essencials de radiodifusió sonora i televisiva i les seues filials.

g) Els documents conservats per institucions educatives i d'investigació, com ara centres escolars, universitats, arxius, biblioteques i centres d'investigació, incloent-hi organitzacions creades per a la transferència dels resultats de la investigació.

h) Els documents conservats per institucions culturals com ara museus, biblioteques, arxius històrics, orquestres, òperes, ballets i teatres.

4. El que preveu esta llei no restringirà les previsions més favorables que sobre accés o reutilització s'establisquen en les lleis sectorials.

TÍTOL II

Règim jurídic de la reutilització

Article 4. Règim administratiu de la reutilització.

1. Els documents de les administracions i organismes del sector públic seran reutilitzables en els termes que preveu esta llei.

2. Les administracions i organismes del sector públic podran optar perquè els distints documents que es troben en el seu poder siguen reutilitzables d'acord amb alguna o algunes de les modalitats següents:

a) Reutilització de documents posats a disposició del públic sense subjecció a condicions.

b) Reutilització de documents posats a disposició del públic amb subjecció a condicions establides en llicències-típus.

c) Reutilització de documents amb la sol·licitud prèvia, d'acord amb el procediment previst en l'article 10 o, si és el cas, en la normativa autonòmica, podent incorporar en estos supòsits condicions establides en una llicència.

3. Les condicions incorporades en les llicències hauran de respectar els criteris següents:

a) Hauran de ser clares, justes i transparents.

b) No hauran de restringir les possibilitats de reutilització ni limitar la competència.

c) No hauran de ser discriminatòries per a categories comparables de reutilització.

4. Les administracions i organismes del sector públic podran facilitar llicències-típus per a la reutilització de documents, les quals hauran d'estar disponibles en format digital i ser processables electrònicament.

5. Les administracions i organismes del sector públic facilitaran mecanismes accessibles electrònicament que possibiliten la cerca dels documents disponibles per a ser reutilitzats, creant sistemes de gestió documental que permeten als ciutadans l'adequada recuperació de la informació, com ara llistes, bases de dades o índexs i portals que enllacen amb llistes descentralitzades.

6. La reutilització de documents que continguin dades de caràcter personal es regirà pel que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Article 5. Formats disponibles per a la reutilització.

1. Les administracions i organismes del sector públic promouran que la posada a disposició dels documents per a ser reutilitzats, així com la tramitació de sol·licituds de reutilització, es realitze per mitjans electrònics i per mitjà de plataforma multicanal quan això siga compatible amb els mitjans tècnics de què disposen.

2. Les administracions i organismes del sector públic facilitaran els seus documents en qualsevol format o llengua en què es troben prèviament, i procurarà proporcionar-los per mitjans electrònics d'acord amb el que preveu l'apartat anterior. Això no suposarà l'obligació per part de les administracions i organismes de facilitar extractes de documents quan això supose un esforç desproporcionat, crear documents, adaptar-los o mantindre la producció d'un determinat document per a satisfer una sol·licitud.

3. D'acord amb el que estableix la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, no-Discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat, els mitjans electrònics de posada a disposició dels documents a què es referix l'apartat 1 d'este article seran accessibles a les persones amb discapacitat, d'acord amb les normes tècniques existents en la matèria.

Així mateix, les administracions i organismes del sector públic adoptaran, en la mesura que siga possible, les mesures adequades per a facilitar que aquells documents destinats a persones amb discapacitat estiguen disponibles en formats que tinguen en compte les possibilitats de reutilització per part de les dites persones.

No regirà esta obligació en els supòsits en què la dita adequació no constitueixca un ajust raonable, considerant-se com a això el que disposa l'article 7 de la Llei 51/2003.

Article 6. *Prohibició de drets exclusius.*

1. La reutilització de documents estarà oberta a tots els agents potencials del mercat, fins i tot en cas que un o més dels agents exploten ja productes amb valor afegit basats en estos documents. Els contractes o acords d'un altre tipus entre els organismes del sector públic que conserven els documents i els tercers no atorgaran drets exclusius.

2. No serà admissible l'atorgament de drets exclusius dels organismes del sector públic a favor de tercer llevat que estos drets exclusius siguen necessaris per a la prestació d'un servei d'interés públic. En este cas, l'administració o l'organisme del sector públic corresponent quedarà obligat a la realització d'una revisió periòdica, i en tot cas, cada tres anys, de la permanència del motiu que va justificar la concessió del mencionat dret exclusiu. Estos acords exclusius hauran de ser transparents i públics.

Article 7. *Contraprestacions econòmiques.*

1. Podrà aplicar-se una taxa o un preu públic pel subministrament de documents per a ser reutilitzats en les condicions previstes en la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics o, si és el cas, en la normativa que siga aplicable en l'àmbit autonòmic o local, tenint en compte per a la seua determinació a este efecte, entre altres condicions, l'existència de taxes o preus públics per a l'accés.

2. Els imports de les taxes o preus públics que s'establisquen es quantificaran d'acord amb el que preveuen els articles 19 i 25 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, o la normativa que siga aplicable en l'àmbit autonòmic o local, per a permetre cobrir almenys els costos del servei o activitat, i s'haurà d'incloure en els dits costos els relatius a la recollida, producció, reproducció i difusió.

3. En cas que una administració o organisme del sector públic reutilitze els documents com a base per a activitats comercials alienes a les funcions pròpies que tinga atribuïdes, hauran d'aplicar-se a l'entrega de documents per a les dites activitats les mateixes taxes o preus públics i condicions que s'apliquen als altres usuaris.

4. Es podran aplicar taxes o preus públics diferenciats segons es tracte de reutilització amb fins comercials o no comercials.

5. Les administracions i organismes del sector públic posaran a disposició del públic la llista de les taxes i preus públics que s'apliquen a les sol·licituds de reutilització, i els supòsits en què no siga procedent cap pagament, a través de mitjans electrònics sempre que siga compatible amb les seues capacitats tècniques. Així mateix, l'organisme corresponent indicarà, amb la sol·licitud prèvia, la base de càlcul utilitzada per a determinar les taxes o preus públics i els factors que s'han tingut en compte en el càlcul de les taxes o preus públics per a casos atípics.

Article 8. *Condicions de reutilització.*

La reutilització de la informació de les administracions i dels organismes del sector públic a què es referix l'article 2 de la present llei podrà estar sotmesa, entre altres, a les següents condicions generals:

- Que el contingut de la informació no siga alterat.
- Que no es desnaturalitze el sentit de la informació.
- Que se'n cite la font.
- Que es mencione la data de l'última actualització.

Article 9. *Llicències.*

En els casos en què s'atorgue una llicència, esta haurà de reflectir, almenys, la informació relativa a la finalitat concreta, comercial o no comercial, per a la qual es concedeix la reutilització, la duració de la llicència, les obligacions del beneficiari i de l'organisme concedent, les responsabilitats d'ús i modalitats financeres, i s'indicarà el caràcter gratuït o, si és el cas, la taxa o preu públic aplicable.

TÍTOL III

Procediment i règim sancionador

Article 10. *Procediment de tramitació de sol·licituds de reutilització.*

1. Les sol·licituds de reutilització de documents administratius hauran de dirigir-se a l'òrgan competent, considerant-se com a això aquell en el poder del qual es troben els documents la reutilització dels quals se sol·licita. Les sol·licituds seran presentades per aquelles persones físiques o jurídiques que pretenguen reutilitzar els documents de conformitat amb el que preveu esta llei.

No obstant això, quan l'òrgan al qual s'ha dirigit la sol·licitud no posseïssa la informació requerida però tinga coneixement de l'administració o organisme que la posseïx, li remetrà tan ràpidament com siga possible la sol·licitud donant-ne compte al sol·licitant.

Quan això no siga possible, informarà directament el sol·licitant sobre l'administració o organisme del sector públic al qual, segons el seu coneixement, ha de dirigir-se per a sol·licitar la dita informació.

2. La sol·licitud haurà de reflectir el contingut previst en l'article 70.1 de la Llei 30/1992, identificant el document o documents susceptibles de reutilització i especificant els fins, comercials o no comercials, de la reutilització. No obstant això, quan una sol·licitud estiga formulada de manera imprecisa, l'òrgan competent demanarà al sol·licitant que la concrete i li indicarà expressament que si no ho fa així considerarà que ha desistit de la seua sol·licitud, en els termes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992.

El sol·licitant haurà de concretar la seua petició en el termini de deu dies a comptar de l'endemà de la recepció del dit requeriment. A este efecte, l'òrgan competent

assistirà el sol·licitant per a delimitar el contingut de la informació sol·licitada.

El còmput del termini per a resoldre la sol·licitud d'informació es considerarà suspès pel temps que hi haja entre la notificació del requeriment i el seu compliment efectiu pel destinatari o, si no n'hi ha, pel transcurs del termini concedit, i s'informarà el sol·licitant de la suspensió del termini per a resoldre.

3. L'òrgan competent resoldrà les sol·licituds de reutilització en el termini màxim de vint dies des de la recepció de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per a la seua tramitació, amb caràcter general. Quan pel volum i la complexitat de la informació sol·licitada resulte impossible complir l'esmentat termini, es podrà ampliar el termini de resolució en uns altres vint dies. En este cas, haurà d'informar-se el sol·licitant, en el termini màxim de deu dies, de tota ampliació del termini, així com de les raons que ho justifiquen.

4. Les resolucions que tinguen caràcter estimatori podran autoritzar la reutilització dels documents sense condicions o bé suposaran l'atorgament de l'oportuna llicència per a ser reutilitzats en les condicions pertinents imposades a través d'aquella. En tot cas, la resolució estimatoria suposarà la posada a disposició del document en el mateix termini previst en l'apartat anterior per a resoldre.

5. Si la resolució denega totalment o parcialment la reutilització sol·licitada, es notificarà al sol·licitant, comunicant-li els motius de la dita negativa en els terminis mencionats en l'apartat 3, motius que hauran d'estar fundats en alguna de les disposicions d'esta llei o en l'ordenament jurídic vigent.

6. En cas que la resolució desestimatoria estiga fundada en l'existència de drets de propietat intel·lectual o industrial per part de tercers, l'òrgan competent haurà d'incloure una referència a la persona física o jurídica titular dels drets quan esta siga coneguda, o, alternativament, al cedent del qual l'organisme haja obtingut els documents.

7. En tot cas, les resolucions adoptades hauran de contindre una referència a les vies de recurs a què puga acollir-se si és el cas el sol·licitant, en els termes que preveu l'article 58.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

8. Si en el termini màxim previst per a resoldre i notificar no s'ha dictat una resolució expressa, el sol·licitant podrà considerar desestimada la seua sol·licitud.

Article 11. Règim sancionador.

1. En l'àmbit de l'Administració general de l'Estat, es consideraran infraccions molt greus al que preveu esta llei:

- a) La desnaturalització del sentit de la informació per a la reutilització de la qual s'haja concedit una llicència;
- b) L'alteració molt greu del contingut de la informació per a la reutilització de la qual s'haja concedit una llicència.

2. Es consideraran infraccions greus:

- a) La reutilització de documentació sense haver obtingut la corresponent llicència en els casos en què esta siga requerida;
- b) La reutilització de la informació per a una finalitat diferent d'aquella per a la qual es va concedir;
- c) L'alteració greu del contingut de la informació per a la reutilització de la qual s'haja concedit una llicència;
- d) L'incompliment greu d'altres condicions imposades en la corresponent llicència o en la normativa reguladora aplicable.

3. Es consideraran infraccions lleus:

- a) La falta de menció de la data de l'última actualització de la informació;
- b) L'alteració lleu del contingut de la informació per a la reutilització de la qual s'haja concedit una llicència;
- c) L'absència de citació de la font d'acord amb el que preveu l'article 8 d'esta llei;
- d) L'incompliment lleu d'altres condicions imposades en la corresponent llicència o en la normativa reguladora aplicable.

4. Per la comissió de les infraccions recollides en este article, s'imposaran les sancions següents:

- a) Sanció de multa de 50.001 a 100.000 euros, per la comissió d'infraccions molt greus;
- b) Sanció de multa de 10.001 a 50.000 euros, per la comissió d'infraccions greus;
- c) Sanció de multa de 1.000 a 10.000 euros, per la comissió d'infraccions lleus.

Per la comissió d'infraccions molt greus i greus recollides, a més de les sancions previstes en les lletres a) i b) es podrà sancionar amb la prohibició de reutilitzar documents sotmesos a llicència durant un període de temps entre 1 i 5 anys i amb la revocació de la llicència concedida.

5. Les sancions es graduaran atenent la naturalesa de la informació reutilitzada, el volum de la dita informació, els beneficis obtinguts, el grau d'intencionalitat, els danys i perjudicats causats, en particular els que es referixen a la protecció de dades de caràcter personal, la reincidència i qualsevol altra circumstància que siga rellevant per a determinar el grau d'antijuridicitat i de culpabilitat presents en la concreta actuació infractora.

6. La potestat sancionadora s'exercirà, en tot el que no preveu la present llei, de conformitat amb el que disposa el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. L'exercici d'aquella correspondrà als òrgans competents que la tinguen atribuïda per raó de la matèria.

7. El règim sancionador previst en esta llei es considera sense perjudic de la responsabilitat civil o penal en què poguera incórrer-se, que es farà efectiva d'acord amb les corresponents normes legals.

Disposició addicional primera. Plans i programes.

El Govern, a proposta dels ministeris competents, durà a terme plans i programes d'actuacions dirigits a facilitar la reutilització de la informació del sector públic a fi de promoure el creixement del sector de continguts digitals, i podrà establir amb la resta de les administracions públiques els mecanismes de col·laboració que es consideren pertinents per a la consecució del dit objectiu.

Disposició addicional segona. Aplicació a altres organismes.

1. El que preveu la present llei s'aplicarà als documents conservats per organismes i institucions diferents dels mencionats en l'article 2, als quals, en els termes que preveu la seua normativa reguladora, siga aplicable en la seua activitat la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. Les previsions contingudes en la present llei s'aplicaran a les sentències i resolucions judicials, sense perjudic del que preveu l'article 107.10 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial i el seu desplegament específic.

Disposició transitòria única. *Règim transitori aplicable als acords exclusius.*

Els acords exclusius existents als quals no s'aplique l'excepció prevista en l'article 6 conclouran quan expire el contracte i, en tot cas, no més tard del 31 de desembre de 2008.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

La present llei té caràcter de legislació bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució. Se n'exceptua l'article 11 i els apartats 1 (paràgrafs segon i tercer), 3 i 8 de l'article 10.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seues competències, dictarà totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i desplegament del que estableix esta llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor al cap dos mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 16 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19815 *LLEI 38/2007, de 16 de novembre, per la qual es modifica el Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, en matèria d'informació i consulta dels treballadors i en matèria de protecció dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari.* («BOE» 276, de 17-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'ordenament jurídic espanyol disposa d'una normativa laboral la tradició i arrelament històric de la qual n'han permès l'adaptació al llarg del temps i, inclús, l'anticipació respecte dels moderns marcs de relacions laborals.

En este context, pot afirmar-se que eixa capacitat d'anticipació s'ha posat de manifest en no poques ocasions respecte del dret comunitari en matèria social, les prescripcions del qual han requerit tan sols de xicotetes adaptacions a l'hora d'adoptar les mesures legislatives de l'Estat espanyol per a la consecució dels efectes requerits per les diferents directives de la Unió Europea.

Este és el cas de les dos directives comunitàries la transposició al dret intern de les quals es du a terme amb esta llei, de manera conjunta, tenint en compte l'afectació exclusiva al Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, en el qual es condensa el conjunt de drets i obligacions, individuals i col·lectius, que ordenen les relacions laborals al nostre país.

II

A pesar de l'anterior, no és menys cert que es fa necessària l'adaptació a les disposicions de la Directiva 2002/14/CE, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2002, per la qual s'estableix un marc general relatiu a la informació i a la consulta dels treballadors en la Comunitat Europea, que partix, entre d'altres, de la consideració que els drets d'informació i consulta exercitats amb la suficient antelació constitueixen una condició prèvia per a l'èxit dels processos d'adaptació de les empreses a les noves condicions induïdes per la globalització de l'economia, a través del desenrotllament de nous mètodes d'organització del treball, en el marc de l'estratègia europea per a l'ocupació basada en els conceptes d'«anticipació», «prevenció» i «ocupabilitat», intensificant el diàleg social per a facilitar un canvi compatible amb la salvaguarda de l'objectiu prioritari de l'ocupació.

Este és precisament el primer dels dos objectes d'esta llei, que aborda la modificació dels articles 4.1.g), 64 i 65 de l'Estatut dels Treballadors per a introduir els aspectes establits en la indicada directiva que no estan previstos en la nostra regulació legal, com és el cas de la inclusió expressa del dret d'informació i consulta dels treballadors entre els drets bàsics d'estos; la definició d'estos conceptes; la reformulació de la nostra legislació quant a algunes matèries objecte d'informació o de consulta, com succeeix amb la consulta sobre l'evolució futura de l'ocupació en l'empresa o centre de treball i les mesures preventives respecte d'això; l'aclariment del contingut o formes d'exercici d'estos drets per a reduir la intensa litigiositat jurisdiccional existent; la remissió a la negociació col·lectiva per a la definició de les modalitats pràctiques de la informació i la consulta, no tant en un sentit d'excepció, com de desplegament de la disposició legal i respecte a esta, i, finalment, en atenció al deure de sigil professional, la reformulació del règim jurídic d'este, incorporant la possibilitat de secret, en termes molt més precisos i desenrotllats que els actuals, incloent-hi la regulació dels possibles recursos administratius o judicials en matèria de sigil professional.

Tots estos aspectes són objecte de regulació en les modificacions de l'Estatut dels Treballadors que es recullen en els apartats u, cinc i sis de l'article únic d'esta llei.

III

En segon lloc, es procedix a efectuar les modificacions necessàries de l'article 33 de l'Estatut dels Treballadors, per a la transposició de la Directiva 2002/74/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, que modifica la Directiva 80/987/CEE, del Consell, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres relatives a la protecció dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari.

La Directiva 2002/74/CE actualitza el text de la Directiva 80/987/CEE, de 20 d'octubre de 1980, amb la finalitat de millorar la protecció dels treballadors en procediments d'insolvència, tant en procediments no liquidatoris com en procediments transnacionals d'insolvència, que s'adaptin d'esta manera als pronunciaments del Tribunal de Justícia, a les noves realitats del mercat de treball i als canvis operats durant els últims vint anys.